

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr. K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr. H. A. van Andel, Solo; Dr. R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr. Henry Beets, Grand Rapids; Dr. E. T. v. d. Born, Helpman (Gr.); Ir. B. ter Brugge, Almelo; Dr. K. J. Cremer, Kampen; Dr. R. J. Dam, Kampen; Dr. A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr. D. van Dijk, Groningen; Drs. D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr. J. H. Hagenbeek, Zwolle; Dr. J. van Herksen, Ermelo; A. Janse, Biggelerke; Dr. P. Jasperse, Leiden; Dr. G. Keizer, De Steeg; Dr. B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr. E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr. C. Lindeboom, Amsterdam; Dr. J. v. d. Linden, Zeist; Dr. S. O. Los, 's-Gravenhage; Drs. Joh. Luijkenaar Francken, Rotterdam; Mevr. J. M. Th. Luijkenaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr. F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meina, Groningen; Dr. A. Ringnalda, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr. G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr. R. Schippers, Wansverd; Dr. J. Smelik, 's-Gravenhage; Drs. H. Smilde, Groningen; Drs. H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr. N. Streefkerk, Wollega; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr. C. van Til, Philadelphia, Pa.; Dr. J. Thijs, Zwolle; Dr. C. Veenhof, Haarlem; Dr. J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr. D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr. M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr. F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr. J. de Vries, Tilburg; Dr. J. D. Wielenga, Franeker; Mr. J. A. de Wilde, 's-Gravenhage;

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr. K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f 2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f 7.50 en voor Ned.-Indië f 6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f 0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Het Bellamy-Stelsel. II. — Uit de Schrift: Het priesterschap in twist gered. (Deut. 33:8 en 9). — Kerkelijk Leven: De vergelijking in de gemeene-gratieleer. V. Geen buitenlandsche predikanten. Parafrazen op het N.T. — Even Parkeeren: Het superlativisme. — Pop. Wet. Schetsen: Uit het Martyrium van Guido de Brès. IV. — Lit. en Kunst: De groote Armenische roman. — Geestelijke Adviezen: Het getuigenis des Geestes, dat wij kinderen Gods zijn. III. — Uit de Buitenl. Kerken: De nood der Kerk in Duitschland. — Perschoonw. — Kerkenw.

HOOFDARTIKEL

Het Bellamy-Stelsel.

II.

Hebben wij dus reeds groote bezwaren tegen het schrijven van dergelijke boeken, deze bezwaren vermeerderen nog als wij kennis gaan nemen van de beginselen, die Bellamy in zijn geschriften gepropageerd heeft en van de methoden die hij in zijn ideaal staat aanbevelenswaardig acht.

Julius West bevindt zich na zijn ontwaken in een stad die zoowel wat de levensorde als de bouwvallen betreft, grondig verschilt van 't Boston uit 1887. Een van de voornaamste kenmerken van de volmaakte maatschappij is dat het geld is afgeschaft. Bankgebouwen zijn er in de heele stad niet te vinden, evenmin als winkels. Bankiers en grossiers, effectenhandelaren en marktventers zijn volmaakt overbodig geworden. Het stadsbeeld heeft een heel ander aanzien, dan zooals wij het kennen. Er zijn geen lichtreclames, geen imponerende etalages, geen warenhuizen met bijzondere aanblijdingen om koopers te trekken. Alles wat de bewoners noodig hebben, kan men in het magazijn van de wijk, waar men woont, verkrijgen en nergens anders kan men iets ontvangen. Een stelsel van onmiddellijke verspreiding vanuit de magazijnen is in de plaats van den handel gekomen en hiervoor heeft men geen geld nodig. De natie is de eenige producent van alle soorten goederen.¹²⁾

Iedere man en vrouw, jong en oud, ontvangt als burger van den staat bij het begin van het jaar een credietkaart, vermeldende zijn aandeel in de jaarlijksche productie van het volk. Met deze kaart kan men in de openbare magazijnen alles vinden wat men verlangt en eveneens wanneer men het verlangt. Deze kaart die aan Julius West natuurlijk getoond wordt, is een stuk bordpapier, verdeeld in vakjes, waarvan telkens zooveel vakjes afgeknippt worden door den dienstdoenden beambte als besteed zijn in den aankoop van nieuwe goederen. Het crediet is zoo groot, dat men er in de meeste omstandigheden royaal van leven kan en gewoonlijk aan het eind van het jaar nog een overschot zal blijken te hebben ook! Mochten er evenwel verkwisters zijn, dan ontvangen deze hun deel elke week of elke maand. In bijzondere gevallen kan het zelfs verhinderd worden van hoogerhand om zijn eigen crediet te beheeren.¹³⁾

Dit crediet wordt aan ieder verstrekt op grond van zijn mensch-zijn.¹⁴⁾ En al is men ook hoogleeraar of kappersbediende, mijnwerker of burgermeester, het aandeel van ieder is precies gelijk. Deze gelijkheid geldt zonder eenige uitzondering. Overhouden van jaar op jaar door zuinig zijn of anderszins is ook uitgesloten daar overschotten van de credietkaarten in de meeste gevallen gevoegd worden bij het algemeene overschot.

In nauw verband met dit systeem van credietkaarten staat de arbeidskwestie. Er is zodelts als

een groot arbeidsleger. Op 21-jarigen leeftijd wordt iedere gezonde man en vrouw in het arbeidsleger ingelijfd en doet dan 21 jaar, dus tot het 45ste levensjaar dienst in een of ander bedrijf. Na het 45ste levensjaar worden de menschen vrijgesteld van werk, maar voor bijzondere oproeping blijft de burger nog beschikbaar in gevallen van plotselinge en groote vraag naar werkkrachten, totdat hij den leeftijd van 55 jaar bereikt heeft. 15 October is de inlijvingsdag. Dan worden de nieuwelingen in de verschillende bedrijven tewerkgesteld en de 45-jarigen op de meest eervolle wijze van het vervullen van hun taak ontheven.¹⁵⁾ Het probleem van vraag en aanbod voor de diverse beroepen en betrekkingen is als volgt opgelost. Iedereen kan in eerste instantie zelf uitmaken, in welk onderdeel van het arbeidsproces hij bij voorkeur zal bezig zijn. Het aantal vrijwilligers voor elk bedrijf wordt dan nauwkeurig geregistreerd. Blijkt het dat er voor een bepaald bedrijf een aanmerkelijk overcompleet is, dan leidt men daaruit af, dat dit vak om welke reden dan ook, aantrekkelijker is dan andere. Het is de taak van de regering om steeds de voorwaarden van alle beroepen gelijk te maken, zoodat alles even begeerlijk wordt voor de personen, die er aanleg voor hebben. Dit wordt gedaan door de werkuren in de verschillende vakken te laten afhangen van de moeilijkheid. Waar onder prettige omstandigheden gewerkt wordt, moeten de arbeiders meer uren hun bezigheden verrichten dan waar onder zeer onaangename omstandigheden het dagelijksch werk verricht dient te worden.¹⁶⁾

Het beginsel is dus, naar de conclusie van Dr. Leete, den man dien West onderricht dat het werk van geen enkel mensch zwaarder behoort te zijn dan het werk van een ander, en de werklieden zelf zijn de rechters. Deze regel kent geen grenzen. Als eenige soort van bezigheid zoo zwaar of onaangenaam zou zijn, dat om vrijwilligers te werven de arbeidsdag tot tien minuten beperkt moest worden, zou men het doen. Indien dan ook niemand het werk zou willen verrichten zou het onuitgevoerd blijven.¹⁷⁾

Deze maatschappelijke orde vindt de Heilige Schrift op vrijwel alle punten tegenover zich. Vooreerst legt de bijbel reeds in het boek Genesis een zeer nauw verband tusschen arbeid en brood, tusschen werk en levensonderhoud. Vgl. Gen. 3:19: „In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot den bodem wederkeert”. Daaruit blijkt het dat de mensch alleen in harten arbeid zijn brood, zijn levensbehoefte zal kunnen gewinnen. In het Paradijs was dit anders. In den staat der rechtigheid gaf God de Heere den mensch de gelegenheid vrij te eten van alle boomen van den hof behalve van dien eenen boom, den boom der kennis van goed en kwaad. Er was dus een overvloed van vruchten om het leven in stand te houden: allerlei geboomte „begeerlijk om te aanschouwen en goed tot spijze”. De Schepper van hemel en aarde gaf den mensch, die geformeerd was naar Gods beeld en gelijkenis, te genieten van de voortbrengselen, die de natuur kon bieden.

Maar na den val is er op allerlei wijze „zwaarigheid” voor dienzelfden mensch. Dan moet er moeizaam en zwaar gearbeid worden, om aan den bodem zijn opbrengst te ontwoekeren; dan wordt het ervaren, dat de opbrengst tengevolge van het snelwassende onkruid beperkt geworden is; dan is er de inspanning van alle krachten en vermogens noodig om het noodige te verkrijgen. De genade van God schittert echter ook daarin over het menschelijk geslacht dat in den weg van zorg en arbeid het brood wordt toebedeeld.¹⁸⁾

15) Vgl. In het jaar 2000, pag. 37, 38.

16) Vgl. In het jaar 2000, pag. 39.

17) Vgl. In het jaar 2000, pag. 40.

18) Vgl. Dr. G. Ch. Aalders, Het Boek Genesis, I, pag. 133 (Korte Verkl.).

Een kerk, die geestelijk krachtig is, moet een onweerstaanbare aantrekkingskracht uitoefenen op alle zielen die uit God zijn: en omgekeerd voor alle ziel, die niet uit God is, het verblijf in haar midden ondragelijk maken: niet met opzet: maar vanzelf: door de openbaring van haar geest.

Dr. A. KUYPER.

De Heraut, No. 181, 12 Juni 1881.

Dit onlosmakelijk verband tusschen arbeid en brood in de bedeeeling na den val wordt in Bellamy's staat weggewerkt. Krachtens zijn mensch-zijn ontvangt ieder evenveel om in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien. Of iemand zich nu inspannt of niet, bij het uitvoeren van zijn dagelijksch werk, of hij met animo werkt of niet, dat doet in het geheel niets ter zake.

Een ander punt dat met het voorgaande min of meer samenhangt en waarop ook de aandacht gevestigd moet worden, is het uitschakelen van het onaangename werk. Wil niemand zich in een bepaald geval met een of ander werkobject inlaten, welnu, dan blijft dat werk eenvoudig liggen!

Hier wordt in bedekte termen de lof der luiheid gezongen. Maar terecht is er de opmerking gemaakt, dat het niet christelijk is, met zulk een lied van harte in te stemmen.¹⁹⁾ De arbeidsplicht moet voor den mensch gehandhaafd blijven. Zooals Adam en Eva in het Paradijs reeds een taak hadden te vervullen in het bebouwen en bewaren van den hof, zo is dit na den val gebleven. Al zal in deze bedeeeling de moeite van den arbeid, de geestelijke en lichamelijke inspanning nooit geheel worden weggenomen, niettemin hebben wij den plicht om te arbeiden met hoofd en hand in alle werk dat God den menschen heeft toevertrouwd, — ter eere Gods!

Hoewel Bellamy op verschillende plaatsen in zijn boeken de bezwaren tracht te ontzenuwen, die ingebracht zullen worden tegen deze arbeidsmethode waarbij dus de staat de eigenlijke leiding geeft, kan men toch moeilijk tot een andere conclusie komen dan dat bij een dergelijke arbeidsregeling de persoonlijke belangstelling van den arbeider voor zijn werk wel moet verflauwen, en dat de dagelijksche arbeid wel zonder eenige vreugde verricht moet worden als iets, waarvan men zoo haastig en zoo gemakkelijk mogelijk moet zien af te komen.

Een merkwaardige omstandigheid is voorts dat ook in dezen staat van Bellamy een ingewikkelde distributie van goederen is ingevoerd, door middel van een credietkaartensysteem functionneerend.

Wij zeggen opzettelijk: ook in den staat van Bellamy. Hij is werkelijk de eenige niet die de distributie beschouwt als een maatregel van rechtvaardig gemeenschapsleven. Meerdere Utopisten hebben precies dezelfde gedachte naar voren gebracht.²⁰⁾ Uit de tijdperken van oorlog en revolutie, van hongersnood en gebrek, waarin de distributie altoos een belangrijke plaats heeft ingenomen, heeft men deze overgebracht naar de gouden eeuw van voorspoed en welvaart. De distributie zou een vorm zijn van de hoogste orde in den rechtvaardigen staat en zou zulk een regeling van het gemeenschapsleven tengevolge hebben, dat er nimmer meer verstoring zou kunnen intreden.

Op een dergelijke manier wordt echter in den Bijbel nooit over distributie gesproken. Deze wordt nooit beschreven als een weldaad voor de menscheit, maar als een beoeking. Want wel komt ook in de Openbaring van Johannes de distributie ter sprake, maar dan in verband met den honger. Als het derde zegel door het Lam geopend is, dan komt te voorschijn de ruiter op het zwarte paard, de honger. En hij draagt een weegschaal in de hand. „Dit embleem wijst duidelijk in de richting

19) C. Smeenk, Christelijk Sociale Beginselen, II, pag. 433.

20) Zoo Babeuf in Frankrijk en Cabet in Iowa.